

τιχίας, ἥτις ἀπλώνει τὰς πτέρυγας τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ νότον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἀνηφόρου. Ἐξ στόλοι δωρικοὶ ἐπὶ τῆς ὕψεως καὶ τρεῖς ἰωνικοὶ ἐκατέρωθεν βα. σταίζουν ἐπιστόλιον χρυσαμένον, ἐπὶ τὸ ὁποῖον λάμπει τὸ πολυχρώματον διάζωμα εἰς μετόπας καὶ τριγλόφους διηρημένον. Πρὸ τῆς εἰσόδου εἶναι δύο ἀγάλματα ἀνδρῶν ἐφίππων, τῶν διδύμων ἀδελφῶν, Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. Πέντε διάδρομοι, ἀπὸ τοὺς κίονας τῆς ὕψεως σχηματιζόμενοι, μᾶς φέρουν εἰς πέντε ὑψηλὰς καὶ ὠραί...
ας πόλας ἐξ ὀρειχάλκου, διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται ἡ πομπή καὶ τότε δι' ἄλλων ἐξ κίωνων ἐξέρχεται ἐκ τῶν Προπυλαίων εἰς τὸν περίβολον τῆς Ἀκροπόλεως.

Τὸ σχῆμα τῶν Προπυλαίων εἶναι περίπου ἔν Π, τὸ βραχύτερον σκέλος παριστᾷ τὴν νότιον πτέρυγα καὶ τὸ μακρότερον τὴν βόρειον, πρὸς βορρᾶν τῆς ὁποίας ἦτο δευτέρα αἶθουσα, ἡ πινακοθήκη, ὅπου ἦτο λαμπρὰ συλλογὴ εἰκόνων καὶ ἀγαλμάτων.

Τὰ προπύλαια ἦσαν ἄλλοτε ἔν ἀπὸ τὰ λαμπρότατα κτίρια τῶν Ἀθηνῶν. Πολλοὶ τὰ ἐνόμιζον καλλίτερα καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Παρθενῶνα, καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν ἐχρησίσθη ὀλιγωτέραν ἐπιστήμην καὶ καλαισθησίαν ὁ ἀρχιτέκτων αὐτῶν, ἢ οἱ ἀρχιτέκτονες τοῦ Παρθενῶνος, διότι εἶχε περισσοτέρας δυσκολίας νὰ ὑπερνικήσῃ καὶ ὡς πρὸς τὴν τοποθεσίαν, καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸν ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμὸν κτιρίου, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἦναι ἄξιον μὲν τῶν ναῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἐχρησίμευσεν ὡς εἰσόδος, χωρὶς ὅμως νὰ ἀφαιρῇ τίποτε ἀπὸ τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἤθελον κάμει αὐτοί.

Ἀρχιτέκτων δὲ τῶν προπυλαίων ἦτο ὁ Μνησικλῆς, ὅστις ἤρχισε τὸ ἔργον κατὰ τὸ 437 π. Χ. καὶ τὸ ἐπεράτωσεν εἰς διάστημα πέντε ἐτῶν, ὑπὸ τὴν διεύ-

θυνσιν τοῦ Περικλέους, ὅστις ἦτο φίλος του. Σήμερον τὰ Προπύλαια εἶναι ἐλεεινῶς ῥεπιπωμένα, τὸ ἐπιστόλιον καὶ τὸ διάζωμα λείπουν εἰς τὰ πλεῖστα αὐτῶν μέρος, τὸ ἀέτωμα ἐγείνεν ἄφαντον, ἡ ὀροφὴ κατεστράφη, καὶ τῶν ἐξ ἰωνικῶν κίωνων τοῦ κεντρικοῦ διαδρόμου μόνον αἱ βάσεις καὶ τινες σπόνδυλοι μένουν. Οἱ Φράγχοι εἶχον ἄλλοτε φράξει τὰ διαστήματα μεταξὺ τῶν κίωνων καὶ ὑψώσει τὴν ὀροφὴν τοῦ κτιρίου διὰ νὰ γείνη παλάτιον εἰς τὸ ὁποῖον κατῴκει ὁ Δοῦξ τῶν Ἀθηνῶν.

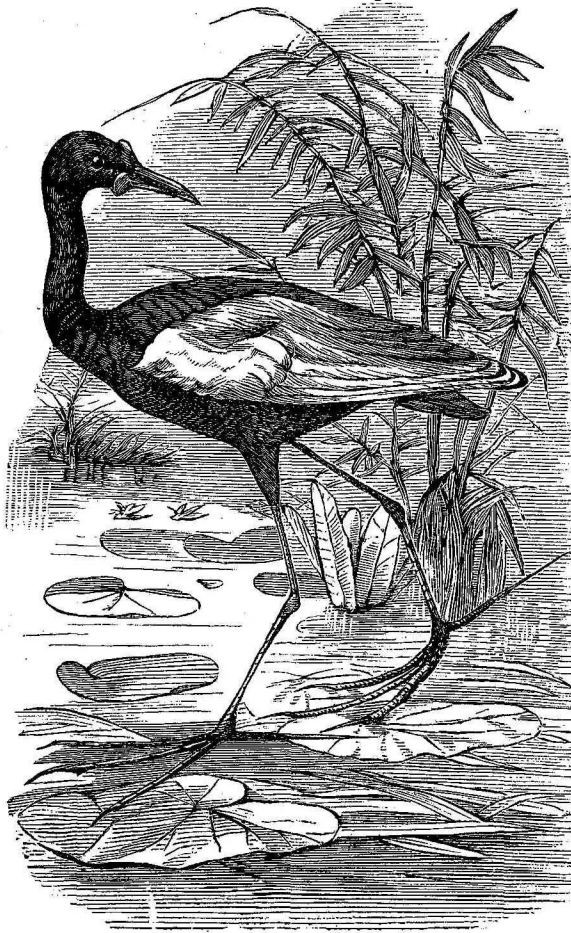
Ἐπὶ τῶν Τούρκων ἐχρησίμευσεν ὡς κατοικία τοῦ Ἀγᾶ, ἡ δὲ εἰσόδος ἦτο διὰ τειχισμένου δρόμου πρὸς νότον.

— Ἡ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι εἰκὼν παριστᾷ τὴν ἀποφιν τῶν Προπυλαίων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀκροπόλεως.

Η ΤΖΑΚΑΝΑ.

— Τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα ὠραίον πτηνὸν εἶναι περιέργον διὰ τὴν μεγάλην ἀνάπτυξιν τῶν ὀνύχων του, οἱ ὅποιοι εἶναι τὸσον μικροὶ καὶ τὸσον λεπτοί, ὥστε ὁμοιάζουσιν μὲ σύρματα καὶ ἐμποδίζουσι πολὺ τὸ βάδισμα αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ θεὰ πρόνοια τίποτε δὲν κάμνει χωρὶς σκοπὸν καλόν, ἐπρόεικε καὶ τὸ πτηνὸν τοῦτο μὲ τοὺς μακροὺς καὶ εἰς δεξιὰ λήγοντάς δακτύλους καὶ δυνάσας, διὰ νὰ τὸ βοηθῶσι νὰ ἐπιπλέῃ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν, χρησιμοποιέμενον ἐπὶ τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα, ὡς φαίνονται εἰς τὴν εἰκόνα, ἐπιπλέουσιν εἰς τὰ ὕδατα ἐ-

Τζακάνα ἡ Αὐστραλιανή.

κεῖνα. Ἡ Τζακάνα δύναιτο διὰ τῆς βοήθειας τῶν ποδῶν τῆς τοῦτων νὰ περιπατῇ ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ οὕτω διευκολύνεται εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τροφῆς τῆς.

Ἡ κοινὴ Τζακάνα εἶναι αὐτόχθων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἀλλ' ἄλλα εἶδη αὐτῆς ἀπαντῶνται εἰς τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Αὐστραλίαν, τὸ Αὐστραλιανὸν μάλιστα εἶδος λέγεται, ὅτι εἶναι ἀξιόλογος δότης, ἀλλὰ δυσκόλως ἵπταται καὶ ἔτι δυσκολώτερον περιπατεῖ.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο τρέφεται ἐξ ὑδροβίων ἐντόμων καὶ φυτῶν καὶ δυσκόλως ἐξημεροῦται.